

Manifest Ypsilon, 14 november 2015

Te lang is middelmaat troef in de GGZ, wordt met de mond beleden dat de patiënt centraal staat en wordt de familie als het erop aankomt aan de zijlijn gehouden.

- Deze tijd vraagt om lef, om nieuwe stappen, om een andere manier van werken.
- Deze tijd vraagt om professionals en bestuurders die uitgaan van betrokkenheid en present zijn, die vanzelfsprekend uitgaan van werken in de triade en, die passende energie steken in de zwakste groep.
- Deze tijd vraagt om bestuurders en politici die snappen dat er meer nodig is dan alles op papier goed geregeld te hebben.

Ypsilon roept familieleden en cliënten, zorgaanbieders en zorgverzekeraars, beroepsgroepen, en zusterorganisaties, koepels en brancheorganisaties, gemeenten, politici en het ministerie van VWS op tot een radicale omslag in denken en doen. Ypsilon roept op om alle hierna genoemde punten aan te pakken. Omdat mensen in de GGZ én hun naasten recht hebben op veel beter.

Met welk punt begint u?

Wat steekt?

Dat de **basiszorg** in heel veel instellingen niet op orde is:

1. Aandacht en presentie (er 'zijn' voor iemand) vormen bijna nergens de basis voor zorg
2. Te vaak bestaat de behandeling louter uit medicatie
3. Bewezen effectieve interventies als ACT (bemoeizorg), gezinsinterventies en IPS (toeleiden naar werk) behoren niet standaard tot het zorgaanbod
4. Dagbesteding is zo goed als wegbezuinigd
5. Patiënten worden nog veel te vaak gesepareerd

Dat de ondersteuning van en de samenwerking met **familie** en naasten ondermaats is:

1. De druk op mantelzorgers GGZ blijft ongekend hoog doordat ze goede steun ontberen
2. Familieleden worden niet standaard getraind in hoe ze met de ziek(t)e moeten omgaan
3. Naasten mogen vaak niet standaard meepraten bij behandelplanbesprekingen
4. Familie-ervaringsdeskundigen zijn nog een randverschijnsel
5. 'Kinderen-van' krijgen zelden de begeleiding die ze nodig hebben

Dat het **stelsel** goede zorg in de weg zit:

1. Bedden worden afgebouwd zonder dat eerst een beter alternatief is opgebouwd
2. De wachttijd op behandeling in de specialistische GGZ is onaanvaardbaar lang: 21% moet langer wachten dan 5 maanden
3. Het aantal patiënten dat dakloos is of in crisis verkeert neemt snel toe
4. Er wordt niet geïnvesteerd in (psychose)preventie
5. De GGZ heeft als enige nog geen fatsoenlijke plaats in de Wet langdurige zorg (Wlz).

Namens het bestuur van Ypsilon
Jan Zandijk, voorzitter

Namens het bureau van Ypsilon
Bert Stavenuiter, directeur